

جغرافیا و روابط انسانی، تابستان ۱۳۹۷، دوره ۱، شماره ۱

ارزیابی الگوریتم های PPI و SMACC در استخراج مس از تصاویر فراطیفی (مورد مطالعه: منطقه قزلداش خوی)

علی اصغر تراهی^۱، پرویز ضیائیان فیروزآبادی^۲، حسین راستاد^۳

۱- استادیار سنجش از راه دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی دانشگاه خوارزمی تهران

۲- دانشیار سنجش از راه دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی دانشگاه خوارزمی تهران

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد سنجش از راه دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی دانشگاه خوارزمی تهران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۶/۰۴ تاریخ بازنگری: ۱۳۹۷/۰۶/۰۶ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۶/۰۶

چکیده

هدف از تحقیق حاضر، ارزیابی الگوریتم های اندیس خلوص پیکسلی (PPI) و حداقل زاویه مخروط کوثر (SMACC) به منظور استخراج طیف کانی های مس منطقه قزلداش با استفاده از تصویر فراطیفی سنجنده هایپریون سطح R ۱ می باشد. برای این کار پنجره ای از تصاویر سنجنده هایپریون، منطقه قزل داش شهرستان خوی انتخاب گردید. در ادامه به منظور استخراج طیف های خالص مواد نسبت به اعمال پیش پردازش تصویر از جمله تصحیح رادیومتریک شامل حذف باند های نامناسب، خط های نواری حاوی نویز، حذف اثر طیفی و تصحیح اتمسفری به منظور تبدیل مقادیر تابش به انعکاس اقدام شد. سپس تبدیل MNF به منظور کاهش بعد تصویر و کاهش نویزها صورت گرفت. در مرحله بعد خالص ترین پیکسل ها با استفاده از پیاده سازی الگوریتم PPI و SMACC بروی تصاویر به دست آمده و توسط الگوریتم SAM پیکسل های خالص را طبقه بنده کردیم. در مرحله آخر با استفاده از نقاط کنترل زمینی صحت الگوریتم ها را در استخراج طیف کانی ها سنجیدیم که صحت کلی و ضریب کاپا برای الگوریتم PPI به ترتیب ۱۲٪، ۷۴٪ و ۰،۶۱ و برای الگوریتم SMACC به ترتیب ۶۹٪، ۲۳٪ و ۵۷٪ بود. همچنین فراوانی پیکسل های خالص مربوط به کانی ها در الگوریتم PPI بیشتر از SMACC بود.

واژگان کلیدی: SMACC، تصویر فراطیفی، MNF، PPI، SAM

مقدمه

سنگش از دور علم و هنر استخراج اطلاعات در باره سطح زمین و آب با استفاده از تصاویر دریافتی از چشم انداز بالا می‌باشد که از تابش الکترومغناطیسی منعکس شده از سطح زمین در محدوده‌هایی از طیف‌های الکترومغناطیسی استفاده می‌کند (معصوم زاده، ۱۳۷۶، ۴۴-۳۹). این تابش الکترومغناطیسی که مرتبط با ساختار مواد می‌باشد، می‌تواند به عنوان وجه تمایز جهت تشخیص مواد مختلف به کار گرفته شود (یکتا، ۱۳۹۱) برهمین اساس نیز متناسب با ویژگی‌ها و نیازمندی‌های هریک از علوم، سنجنده‌هایی با قابلیت‌های متفاوت طراحی و ساخته شده‌اند. (خزایی و همکاران، ۱۳۸۹، ۶۳-۷۴) یکی از مهم‌ترین مزیت‌های سنگش از دور در تشخیص مواد معدنی مختلف می‌باشد. سنجنده‌های فراتیفی به خوبی از عهده ثبت مشخصه طیفی این مواد برمی‌آیند. به عبارت دیگر، تصاویر پانکروماتیک و چندطیفی، باندهای طیفی محدود و گستره‌ای را برای هر پیکسل ثبت می‌کند. (ارغوانیان و همکاران، ۱۳۹۰) در مقابل سنجنده‌های فراتیفی دارای توانمندی ثبت باندهای طیفی پیوسته‌ای هستند که اطلاعات طیفی مفصل‌تری فراهم می‌آورد. براساس این اطلاعات طیفی، طبقه‌بندی و آشکارسازی و تشخیص مواد تشکیل دهنده سطح پیکسل زمینی امکان پذیر می‌شود. (چراغچی، ۱۳۹۰) با وجود این مزایا در سنجنده‌های فراتیفی با توجه به این که معمولاً ابعاد پیکسلی تصاویر ماهواره‌ای بزرگ است، اما قدرت تفکیک مکانی سنجنده‌های فراتیفی معمولاً پایین می‌باشد، در نتیجه امکان وجود پیکسل که تماماً از یک نوع ماده تشکیل شده باشد، مخصوصاً در مطالعات زمین‌شناسی عملاً غیرممکن است.

بنابراین با توجه به دقت مکانی پایین سنجنده‌های فراتیفی، معمولاً با پیکسل‌های سرکارداریم که بیش از یک شیء منفرد در تشکیل آن‌ها حضور داشته‌اند، به این پیکسل‌ها، پیکسل‌های مختلط^۱ گفته می‌شود و در پردازش داده‌های فراتیفی در نهایت لازم است پیکسل‌های مختلط به مجموعه‌ای از مواد خالص یا اعضای انتهایی و کسرهای فراوانی متناظرشان تجزیه شوند. (علیزاده و قاسمیان، ۱۳۹۳، ۵۷-۷۰) به همین جهت امروزه در پردازش و مطالعات دورسنجی روش‌های طبقه‌بندی زیرپیکسلی توسعه پیدا کرده است. در طیف نامیختگی زیرپیکسلی، طیف یک پیکسل آمیخته، از طریق تفکیک آن به مجموعه‌ای از طیف‌های ترکیبات مختلف موجود در آن پیکسل که اصطلاحاً عضو انتهایی نامیده می‌شوند، اندازه‌گیری می‌شود که بر اساس فراوانی و سهم هر عضو انتهایی در آن پیکسل مشخص می‌شوند. (شهریاری و همکاران، ۱۳۹۱، ۳۱-۷۸) و (Keshava, ۲۰۰۳: ۵۵-۷۸)

^۱ Mixed pixel

در دهه گذشته الگوریتم‌های فراوانی به منظور یافتن اعضای خالص تصویری از داده‌های فراتیفی توسعه یافته‌اند؛ که از جمله مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به الگوریتم‌های اندیس خلوص پیکسلی^۱ (PPI)، N-FINDER، آنالیز خطای تکرارشونده (IEA^۲)، آنالیز مؤلفه رأسی (VCA^۳)، AMEE^۴، ORASIS^۵، SMACC^۶ و ... اشاره کرد. با توجه به موارد فوق در این تحقیق از روش‌های SMACC و PPI برای استخراج کانی مس در منطقه قزلداش خوی استفاده گردید.

استخراج مواد خالص با روش‌های پیچیده ریاضی صورت می‌گیرد مهم‌ترین آن‌ها شاخص خلوص پیکسل (PPI) می‌باشد. (Chang And Plaza, ۲۰۰۶-۶۷)

در این روش ممکن است بخش کمی از پیکسل‌های آمیخته در طول مراحل انتخاب خودکار، به عنوان پیکسل خالص جدا شده باشند. بنابراین به منظور تصحیح و تکمیل بیشتر، طیف انتهایی اعضای خالص از تصویر PPI دو بعدی و از ابر پیکسلی استخراج می‌شود. (De Carvalho et al, ۲۰۰۳-۳۷۵۶-۳۷۵۶)

روش دیگر برای طبقه‌بندی‌های زیر پیکسلی روش حداکثرزاویه مخروط کوز (SMACC) از تصاویر فراتیفی برای استخراج مواد خالص و تعیین فراوانی آن‌ها می‌باشد. (Gruninger et al, ۲۰۰۴-۱۵) کاربرد این روش در مواجهه با باندها و پیکسل‌های با همبستگی بالا که فرایند ناامیختگی را با مشکل رو به رو می‌کنند می‌تواند نسبت به روش‌های استاندارد دارای مزیت‌هایی می‌باشد. (Santos-Garsia et al, ۲۰۱۰-۴)

گرویننگر و همکاران (۲۰۰۴) در یک روش جدید به نام SMACC برای استخراج اعضای خالص، از مدل مخروط‌های محدب بهره گرفتند. مدل مخروط محدب با یک عضو خالص شروع می‌شود سپس به صورت افزایشی بر تعداد اعضا می‌افزاید. یک عضو خالص جدید براساس داشتن بیشترین زاویه با مخروط محدب تعیین می‌شود و به مجموعه اعضای خالص اضافه می‌شود. در هر گام نقشه‌های فراوانی همزمان تولید شده و بروز می‌شود.

Nasimento (۲۰۰۶) به معروفی سه روش نظارت‌نشده برای جداسازی طیفی تصاویر فراتیفی پرداخته است. روش Hysime به منظور تخمین ابعاد زیرفضای سیگنانال (تعداد اعضای خالص) ارائه شده است. روش دوم، روش هندسی VCA می‌باشد که اعضای خالص را رئوس یک چندوجهی در نظر می‌گیرد و بر پایه فرض حضور حداقل یک پیکسل خالص از هر عضو خالص در صحنه تصویر به جستجوی این اعضا می‌پردازد. روش سوم، روش اماری deca^۷ است که جداسازی طیفی را به عنوان یک مسئله بیشترین شباهت فرموله می‌کند. و از پارامترهای آماری به منظور تجزیه طیفی بهره می‌گیرد و برخلاف روش VCA نیازمند حضور پیکسل‌های خالص در صحنه تصویر نمی‌باشد.

^۱ Pixel purity index

^۲ Iterative error analysis

^۳ Vertex component analysis

^۴ Auto-mated morphological endmember extraction

^۵ Sequential Maximum Angle Convex Cone

^۶ Optical real-time adaptive spectral identification system

^۷ Dependent Component Analyses

الیس و همکاران(۲۰۰۴) با استفاده از تصاویر سنجنده HYMAP مطالعاتی را بروی یکی از مناطق معدنی انگلستان(معدن کائولن) انجام دادند. ماده کائولن عمدتا در نتیجه دگرگونی آتشفسانی سنگ های گرانیتی است. عده کانی های این منطقه را کائولیتیت، مونموریولوئیت، موسکویت، لپیدوتیت و توپاز بود که از همین کانی ها به عنوان طیف معلوم جهت طبقه بندی استفاده کردند.

لاگاسری و همکاران(۲۰۰۸) جهت تخمین میزان آهک مطالعه را بروی منطقه ای در جنوب فرانسه انجام دادند. آنها نیز از تحلیل باندهای جذبی آهک استفاده کردند. با استفاده از عمق جذبی آهک در طول موج های منحصر به فرد خود یک تخمین کمی انجام دادند. همچنین با استفاده از طیف سنج های میدانی و آزمایشگاهی نتایج حاصله را از مقیاس میدانی، آزمایشگاهی به مقیاس کلی تصویر هوایی تعیین دادند. تصویر مورد استفاده تصویر سنجنده فراتریفی HYMAP بود.

آقاسی(۱۳۹۳) به تحلیل واحدهای سنگ شناختی و رخداد پتاس با استفاده از داده های چند طیفی در گنبد نمکی پل پرداخت. وی از تصاویر ماهواره ای استر و با استفاده از الگوریتم های PPI و SMACC طیف های مربوط به رده های گنبد نمکی را استخراج کرد. در نهایت نقشه مربوط به سنگ شناختی منطقه براساس نقاط کنترل زمینی به دست آمد.

بلواسی و همکاران(۱۳۹۴) در تحقیقی به اکتشاف کانی ها در منطقه قزلداش خوی با استفاده از تصویر فراتریفی پرداخت. روش به کاربرده شده برای استخراج پیکسل خالص الگوریتم PPI بود. و پیکسل های خالص مربوط به اعضای خالص را با استفاده از^۱ SAM طبقه بندی کرد.

ارغوانیان و همکاران(۱۳۹۰)، به شناسایی نواحی حاوی مس منطقه مشکین شهر با استفاده از تصاویر های پریون پرداختند. پیکسل های خالص تصویر را با استفاده از الگوریتم PPI به دست آوردند. سپس الگوریتم SAM با اعضای مرجع انتخاب شده روی تصویر اجرا کردند. قابلیت الگوریتم PPI را به عنوان روشی برای استخراج خالص ترین پیکسل با استفاده از نقاط کنترل زمینی سنجیدند.

ضیاییان و همکاران(۱۳۹۶) با به کارگیری الگوریتم طبقه بندی نظارت شده SAM در تهیه نقشه واحدهای سنگی با استفاده از تصاویر ماهواره ای فراتریفی پرداختند. برای پیدا کردن پیکسل های با خلوص بیشتر به منظور کار جداسازی طیفی از الگوریتم PPI استفاده کردند. در نهایت نقشه واحدهای سنگی مربوط به منطقه به دست آمد.

شهریاری و همکاران(۱۳۹۱) در تحقیقی به ارزیابی روش های PPI و SMACC جهت نقشه برداری دگرسانی های هیدر و ترمال منطقه مس پورفیری دره زار پرداخت. در نهایت کنترل زمینی نتایج به دست آمده نشان داد استفاده از روش SMACC می تواند در صورت وجود ابهام به عنوان مکمل روش PPI استفاده شود.

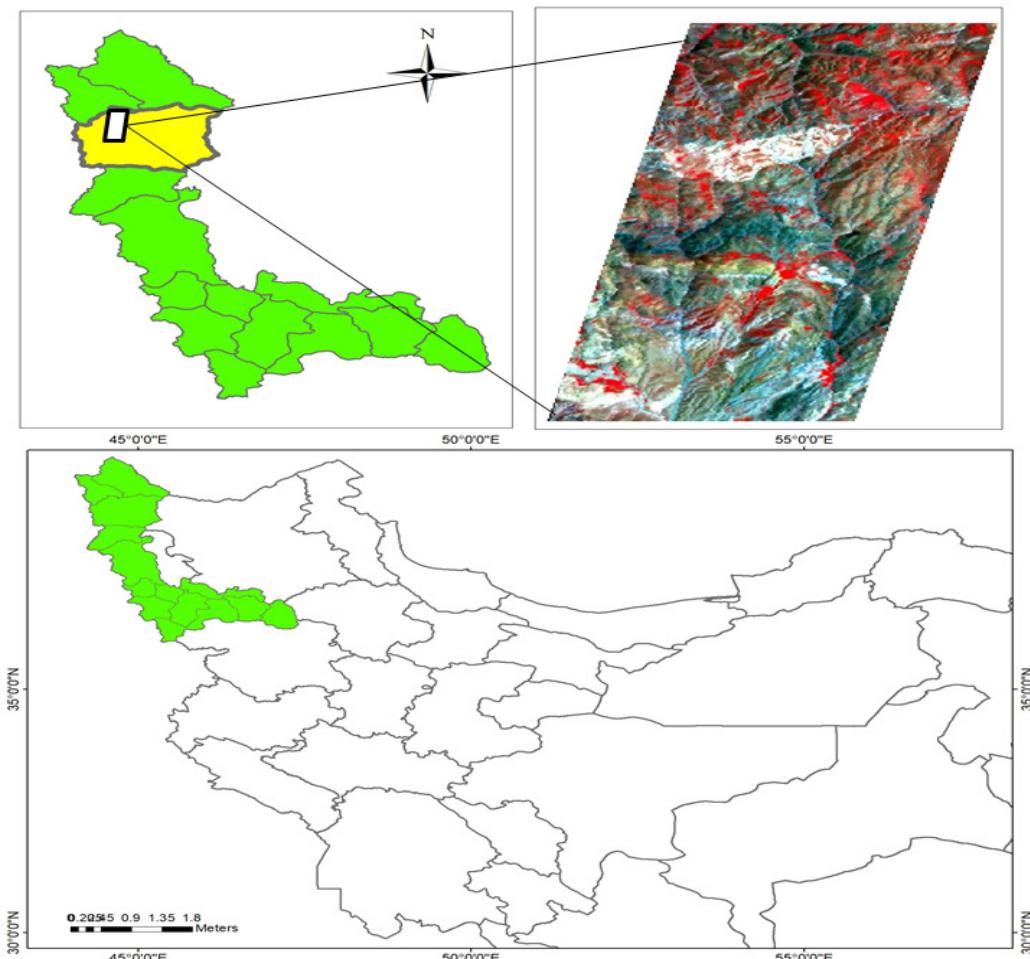
مواد و روش ها

در این بخش به معرفی منطقه مورد مطالعه، داده های استفاده شده و روش های پیاده سازی شده پرداخته می شود.

^۱ Spectral Angle Mapper

منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد مطالعه مربوط به منطقه قزلداش با طول جغرافیایی $41^{\circ}44' - 44^{\circ}28'$ و عرض جغرافیایی $39^{\circ}0' - 43^{\circ}38'$ در شمال غرب ایران در استان آذربایجان غربی و در ۵۷ کیلومتری شمال غرب شهرستان خوی واقع شده است. دسترسی به این محدوده از طریق جاده آسفالته خوی - زرآباد - چالدران به طول ۵۱ کیلومتر و راه خاکی فرعی منشعب از آن به طول ۶ کیلومتر به سمت روستای قزلداش بالا امکان پذیر است. موقعیت جغرافیایی و تصویر ماهواره‌ای مورد استفاده در شکل ۱ نشان داده شده است.

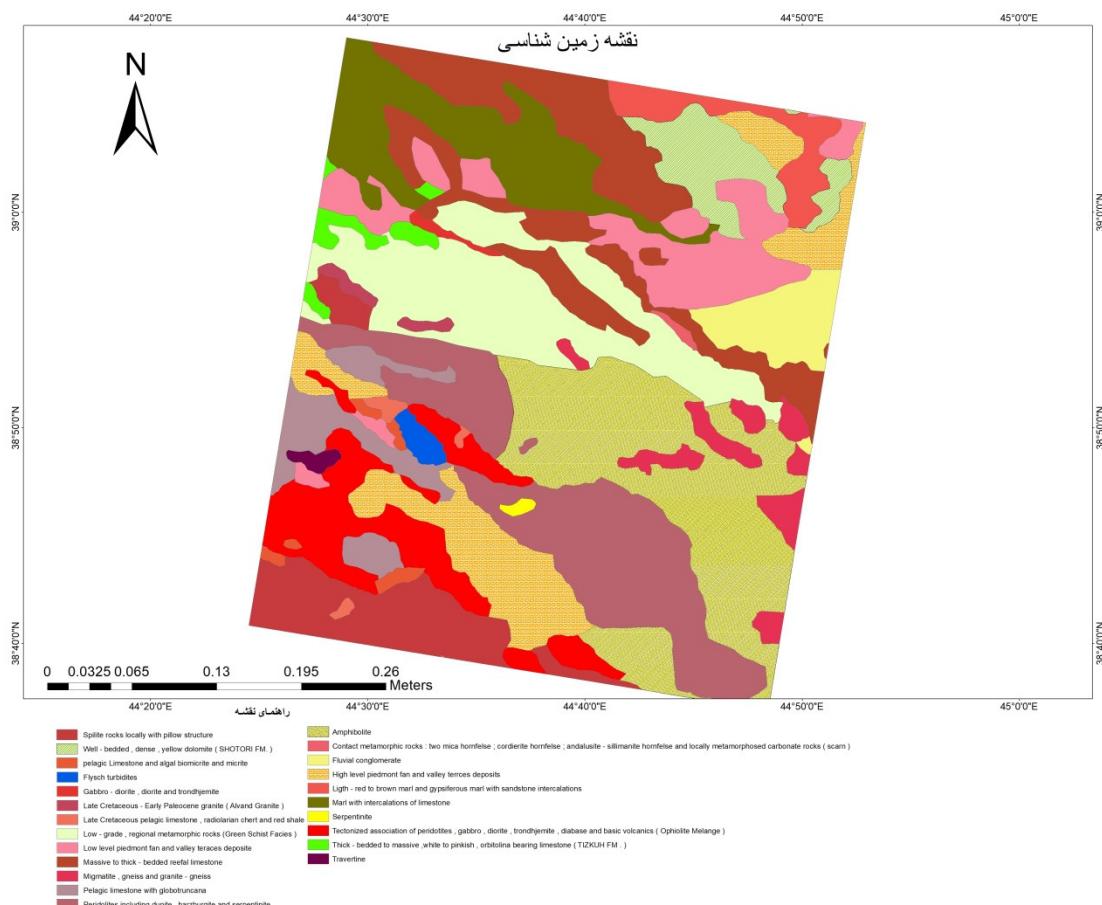
شکل ۱. موقعیت شماتیک منطقه مورد مطالعه

ژئومورفولوژی منطقه

منطقه قزلداش دارای توپوگرافی کوهستانی است به طوری که وضعیت توپوگرافی در قسمت‌های شمالی این منطقه خشن و صعب العبور و در جنوب آن نسبتاً ملایم است. اختلاف ارتفاع بین بلندترین و پست‌ترین نقاط منطقه در حدود ۲۰۵ متر است مرتفع‌ترین نقاط این محدوده با ارتفاع ۲۲۰۰ متر در شمال شرق و پست‌ترین نقاط آن با ارتفاع ۱۹۹۵ متر در جنوب محدوده قرار دارند.

عملده ترین تشکیلات منطقه توده‌های سنگی سکانس افیولیتی شامل سنگ‌های الترامافیک (دونیت و هارزبورگیت)، بازل‌های بالشی، دایک‌های دیابازی، توده‌های نفوذی گابریوی دیوریتی و میکروگابریوی همراه با آهک‌های پلاژیک و چرت رادیولاریت‌های کرتاسه فوقانی می‌باشد که مجموعاً پوسته اقیانوسی نئوتیس را در کرتاسه پسین تشکیل می‌داده‌اند. عملکرد نیروهای ناشی از نزدیک شدن بلوک‌های ایران و عربستان موجب بسته شدن اقیانوس نئوتیس، چین-خوردگی دگرگونی و دگرگونی نهشته‌های رسوی-آتشفانی حوضه اقیانوسی و روراندگی قطعاتی از آن بر روی پوسته قاره‌ای مجاور گردیده است. عملکرد بعدی گسل‌های راندگی موجب بالامدن و ظهور مجموعه‌های افیولیتی و توده‌های مسی و سولفاید همراه در سطح زمین گشته است (بلواسی، ۲۰۲، ۱۳۹۴، ۲۸۷).

کانسار مس قزلداش در زون افیولیت ملانژخوی-ماکو واقع شده و واحدهای سنگی موجود در آن بخشی از سنگ‌های سکانس افیولیتی را تشکیل می‌دهد. بنابراین ساختار زمین‌شناسی محدوده کانسار به تبع از ناحیه‌ای که در آن قرار دارد، متأثر از فرایندهای مختلفی است که ظهور و تکوین پوسته اقیانوسی نئوتیس و متعاقب آن بسته شدن، تصادم قاره‌ای و بهم ریختگی پوسته یاد شده را سبب شده‌اند (غیوری، ۱۳۷۹).

شکل ۲. نقشه زمین شناسی منطقه مورد مطالعه

داده های مورد استفاده

در این تحقیق پنجره‌ای از تصاویر فراطیفی Hyperion درسطح پردازش L1R با فرمت HDF به تاریخ ۲۰ ژوئن ۲۰۱۰ اخذ گردید. قدرت تفکیک مکانی سنجنده هایپریون ۳۰ متر و قدرت تفکیک طیفی آن ۲۴۲ باند طیفی با پوشش ابر ۱۹-۱۰ درصد و زاویه دید نزدیک به قائم ۱۲,۲۴ می باشد.

به منظور تصحیح هندسی تصاویر هایپریون از تصویرسنجنده OLI ماهواره لندست ۸ به تاریخ ۲۳ زولای ۲۰۱۵ استفاده شد. باند ۸ این سنجنده دارای قدرت تفکیک مکانی ۱۵ متر و باندهای دیگر آن قدرت تفکیک مکانی ۳۰ متر دارند. با استفاده از باند پانکروماتیک این سنجنده، تصاویر هایپریون زمین مرجع گردیدند.

پیش‌پردازش تصاویر ماهواره‌ای

پیش‌پردازش

مرحله پیش‌پردازش تصویر برای آماده سازی داده‌ها قبل از هرگونه پردازش و آنالیز صورت می‌گیرد که شامل تصحیح رادیومتریکی - اتمسفری و تصحیح هندسی است و با توجه به نوع و مشخصات داده به آن اعمال می‌شود. تصحیحات رادیومتریک برای بهبود کیفیت رادیومتریک تصاویر، افزایش وضوح و در نتیجه افزایش میزان اطلاعات قابل استخراج از تصاویر موثر می‌باشد. رویکرد پیش‌پردازش در این پژوهش مراحل زیر را در بر می‌گیرد.

۱- حذف باندهای نامناسب

۲- تصحیح جابجایی مکانی

۳- تصحیح خطاهای نواری

۴- تصحیح اثر طیفی (Smile)

۵- تصحیح اتمسفری برای تبدیل رادیانس به انعکاس

۶- تصحیح هندسی

یکی از مهم ترین تصحیحات برای تصاویر هایپریون تصحیح اتمسفری می‌باشد. که در زیر توضیح داده شده است. خطاهای اتمسفری در اثر جذب و پراکنش ذرات اتمسفر پیش می‌آید. خطاهای اتمسفری باعث محو جزئیات تصویر می‌شوند و بدین وسیله از قدرت تفکیک مکانی سنجنده نیز می‌کاهند. بیشترین اثر اتمسفر مربوط به پراکنش است که وابستگی زیادی به طول موج دارند، بنابراین اثر اتمسفر در باندهای مختلف یک سنجنده با هم یکسان نیست. هر چه طول موج بیشتر شود اثر پراکنش اتمسفری کمتر خواهد شد. (عظیمی هالم، ۱۳۹۳) زاویه دید سنجنده نیز عامل دیگری است که بر مقدار خطاهای اتمسفری موثر است. خطاهای اتمسفری در تصاویری که با زاویه دید بزرگ برداشت می‌شوند یا دارای عرض برداشت بزرگی هستند معمولاً بصورت ناهمگون ظاهر می‌شود. در کناره‌های تصویر، خطاهای اتمسفری بیشتر از وسط تصویر می‌باشد و این به علت مسیر طولانی‌تری است که امواج، الکترومغناطیسی برای پیکسل‌های کناری باید طی کنند. (مرادزاده، ۱۳۸۹).

مراحل تصحیح رادیومتری تصاویر را می‌توان به صورت زیر نمایش داد:

۱- تبدیل ارزش رقومی (DN) به تششعع رسیده به سنجنده

$$DN = DN(min) + ((DN(max) - DN(min)) / Lmax - Lmin) * L + Lmin$$

Or

$$DN = \text{channel Gain} * \text{Channel Offset}$$

۲- تصحیح اتمسفری و تبدیل تشعشع سنجنده به تشعشع سطحی

۳- تصحیح توپوگرافی و خورشیدی و تبدیل تشعشع سطحی به انعکاس

در این تحقیق برای تصحیح اتمسفری تصویر هایپریون از روش FLAASH استفاده شد. روش FLAASH یکی از اولین ابزارهای تصحیح اتمسفری است که طول موج هایی را از گستره مرئی تا ۱ میکرومتر پوشش می دهد. این مدل بیشتر بر روی تصاویر چندطیفی و فراتیفی کار می کند. بازیابی بخار آب و گرد و غبار تنها زمانی امکان پذیر است که تصویر شامل باندهایی با طول موج های در موقعیت مناسب باشد. این مدل می تواند تصویر را هم در هندسه دید قائم و هم در هندسه دید مایل از لحاظ تاثیرات اتمسفری تصحیح کند. (آوریده و همکاران، ۱۳۹۳) تصحیح هندسی تصویر بعد از انجام عمل فلاش صورت گرفت.

تبدیل کم ترین کسر به نویز (MNF)

تبدیل^۱ MNF، یک تبدیل خطی است که برای مشخص کردن بعد و حجم اصلی تصویر، جدا کردن نویز از دیگر اطلاعات و کاهش میزان پردازش در مراحل بعد استفاده می شود. در این تبدیل در ابتدا تصویر به دو بخش نویز و غیرنویز تقسیم می شود و سپس بخش غیرنویز به عنوان جزو اصلی شناخته می شود و نویز حذف می شود. (مرادزاده، ۱۳۸۹). درواقع MNF یک الگوریتم آماری غیرپارامتریک است که ابعاد واقعی داده ها، با امتحان مقادیر ویژه داده ها تعیین می شود. در پردازش های بعدی، فقط باندهای MNF بمقادیر ویژه بالا استفاده می شود. (Chaudhry et al, ۲۰۰۶)

الگوریتم های استخراج پیکسل های خالص

این الگوریتم ها کار جداسازی طیفی را انجام می دهند. در واقع هدف اصلی یافتن عناصر خالص و فراوانی آنها در پیکسل های مختلف می باشد. برای انجام جداسازی طیفی باید نحوه ترکیب شدن عناصر خالص با فراوانی مربوطه مدل سازی گردد. (Iordache et al, ۲۰۱۱) روش های جداسازی طیفی مورد مطالعه در این بخش جزوروش های هندسی می باشند. روش های هندسی برای تعیین اعضای خالص درون پیکسل از شباهت بسیار زیاد مدل اختلاط خطی^۲ و هندسه محدب بهره می گیرند.

^۱ minimum noise fraction

^۲ linear mixed model

تحت مدل اختلاط خطی، مشاهدات در صحنه فرآیندی درون یک چندضلعی واقع هستند که رئوس این چندضلعی مربوط به اعضای خالص موجود در صحنه است. (چراغچی، ۱۳۹۰) این یعنی، مسئله استخراج اعضای خالص هم ارز با یافتن رئوس چندضلعی دربرگیرنده ابر داده^۱ می شود. در این مطالعه الگوریتم های هندسی جداسازی طیفی PPI و SMACC برای شناسایی نواحی دارای مس در منطقه قزلداش مورد مطالعه و بررسی قرار می گیرد.

استخراج اعضای خالص با الگوریتم PPI:

در مواردی که اعضای خالص به صورت آمیخته باشند از الگوریتم PPI برای پیدا کردن پیکسل هایی استفاده می شود که کاملا خالص هستند. الگوریتم PPI از طریق تصویر کردن نمودارهای پراکندگی^۲ بعدی روی بردارهای واحد اتفاقی محاسبه می شود (عبداللهی، ۱۳۹۲). در هر بار تصویر کردن پیکسل های نهایی، پیکسل هایی که در انتهای بردارهای واحد قرار می گیرند، شمرده می شوند. در نهایت تصویر پیکسل خالص ایجاد می شود که در آن مقدار هر پیکسل متناظر با تعداد دفعاتی است که به عنوان پیکسل نهایی شمرده شده است. این الگوریتم بر روی نتایج تبدیل MNF اجرا می شود، البته در شرایطی که باندهای شامل نویز و بدون اطلاعات از تصویر حذف شده باشند. هر چه تعداد دفعات تکرار الگوریتم بیشتر باشد امکان پیدا کردن پیکسل های خالص تر بیشتر است. پیکسل هایی که دارای مقادیر بالایی هستند از نظر طیفی خالص تر هستند. (محرابی، ۱۳۹۰) و (Nascimento & Dias, ۲۰۰۵:۸۹۸-۹۱۰)

پیکسل هایی که بیشترین مقدار را دارند برای تعیین نوع مواد خالص وارد فضای ویژگی n-D visualizer می شوند.

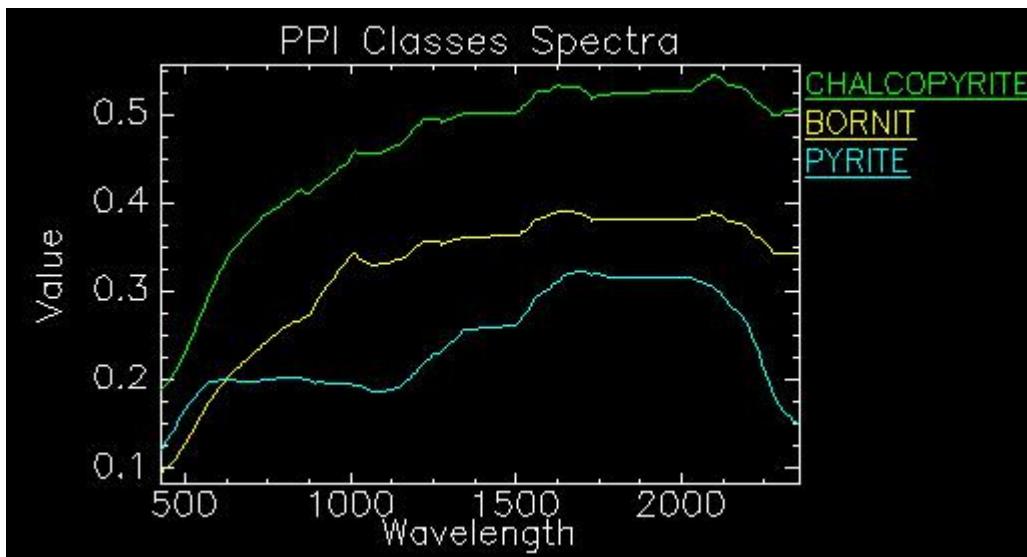
با اعمال الگوریتم PPI بر روی باندهای MNF سنجنده های پریون برخی از طیف های خالص از میان ابر پیکسلی استخراج و پس از تطبیق با طیف های استاندارد و تجربی، طیف های شاخص کانی های مس جدا شدند. شکل ۳ طیف های استخراجی حاصل از الگوریتم PPI را نشان می دهد. در این شکل طیف های مربوط به کانی های کالکو پیریت^۳، بورنیت^۴ و پیریت^۴ مشخص شده اند.

^۱ metadata

^۲ chalcopyrite

^۳ bornit

^۴ pyrite

شکل ۳. طیف های استخراجی حاصل از الگوریتم PPI

استخراج اعضای خالص با الگوریتم SMACC

روش SMACC از روش‌های توسعه یافته جدید جهت تعیین عضوهای انتهایی در تصاویر ابرطیفی می‌باشد که برای نمایش داده‌های برداری از مدل مخروط‌های محدب بهره می‌گیرد. در این روش اجزا بطور مستقیم از مجموعه داده‌ها انتخاب می‌شوند. یافتن اجزاء خالص در این روش بصورت یک فرایند تکراری است. مدل مخروط محدب انتخاب عضوهای انتهایی را تنها با یک عضو خالص شروع می‌کند و سپس بطور افزایشی بر تعداد اجزاء خالص می‌افزاید. در هر مرحله از مراحل تکرار، نقشه‌های فراوانی تولید می‌شوند. (نجفیان و همکاران، ۱۳۹۲، ۵۰، ۳۷-۳۷)

این الگوریتم بطور ویژه برای داده‌های فراتیفی که از قبل کالیبره شده اند بصورت خودکار اعضای انتهایی را پیدا می‌کند. الگوریتم فراتیفی مخروط محدب حداقل زاویه متوالی مدل مخروط محدب را به همراه محدودیت‌هایی برای شناسایی طیف عنصر انتهایی مورد بررسی قرار می‌دهد. برای مثال در صورتی که داده اولیه دسته داده بازتابی کالیبره شده باشد در این صورت باید محدودیت‌های مثبت بودن یا حاصل جمع تایک یا کمتر را انتخاب کرد. در این روش ابتدا روشن‌ترین پیکسل‌ها مشخص می‌شود سپس پیکسلی که نسبت به پیکسل اول متمایز است انتخاب می‌شود و در ادامه پیکسلی که متمایز از دو پیکسل اول خواهد بود توسط این روش جدا می‌گردد و سپس بصورت افزایشی بر تعداد اجزاء خالص می‌افزاید.

همچنین برداری از داده که بیشترین زاویه را با مخروط می‌سازد بعنوان عضوهای انتهایی جدید انتخاب می‌شود و این فرایند تکرار خواهد شد تا اینکه تعداد ویژه‌ای از عضوهای انتهایی با احتساب محدودیت‌های اشاره شده انتخاب گردد. هرچند عضوهای انتهایی بدست آمده از طریق SMACC منحصر بفرد می‌باشند اما تطابق یک به یکی نسبت به تعداد مواد حاضر در تصویر و تعداد عضوهای انتهایی ندارد (تنگستانی و غلامی، ۱۳۹۲، ۲۷۷، ۲۸۸).

(Gruninger et al, ۲۰۰۴)

این روش مزیت‌هایی برای داده‌های طیفی دارد در جایی که همبستگی زیاد میان باندها و پیکسل‌ها می‌تواند تکنیک‌های استاندارد را مخدوش کند.

در الگوریتم SMACC ، بردارهای انتهایی درون مجموعه داده، جستجو و بعنوان اجزای خالص استفاده می‌شوند. یک بردار انتهایی برداری است که نمی‌توان آن را با یک ترکیب خطی مثبت از بقیه بردارهای داده‌ها نشان داد. بردارهای انتهایی یا اجزاء خالص یک مخروط محدب را تشکیل می‌دهند که بقیه بردارهای داده باقیمانده را در بر می‌گیرد(آفاسی،۱۳۹۳). SMACC با استفاده از رابطه زیر مخروط محدب را برای طیف انتهایی هر پیکسل محاسبه و استفاده می‌کند که با H نشان داده می‌شود:

رابطه ۲

$$H(c,i) = {}_k^N R(c,k) A(k,j)$$

که در آن:

I ایندکس پیکسل است.

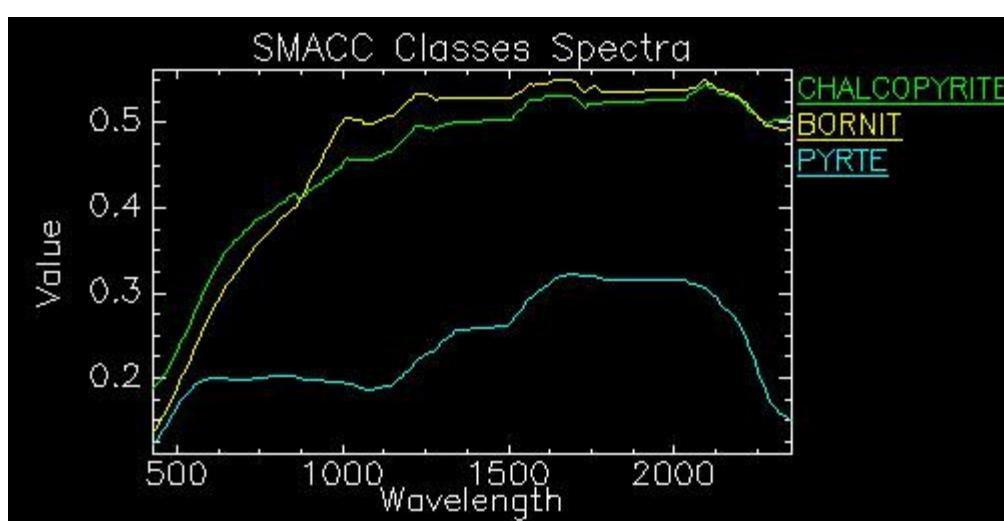
j , شاخص‌های انتهایی هستند از ۱ تا طول بسط داده شده، N

R ماتریسی است که طیف‌های انتهایی را بصورت یک ستون نشان می‌دهد.

C شاخص کanal طیفی است.

A ماتریس پراکندگی بخشی برای هر عضو انتهایی J در هر عضو انتهایی k برای هر پیکسل می‌باشد.(آفاسی،۱۳۹۳).

برای انجام روش SMACC استخراج ۳۰ عضو انتهایی در نظر گرفته شد. با توجه به اینکه در الگوریتم SMACC استخراج عضوهای انتهایی به صورت نظارت نشده انجام می‌شود بنابراین انتظار جداسازی طیف‌های نامرتبه زیاد است. پس برای انتخاب طیف‌های مربوط به کانی‌های تشکیل‌دهنده مس موجود در منطقه از تطبیق طیف با طیف‌های استاندارد و تجربی استفاده شد. در شکل ۴ طیف‌های استخراجی حاصل از الگوریتم SMACC، مربوط به کانی‌های کالکوپیریت(SMACC۱۳)، بورنیت(SMACC۶) و پیریت(SMACC۵) نمایش داده شده‌اند.

شکل ۴. طیف‌های استخراجی حاصل از الگوریتم SMACC

الگوریتم طبقه بندی (SAM) نقشه بردار زاویه طیفی

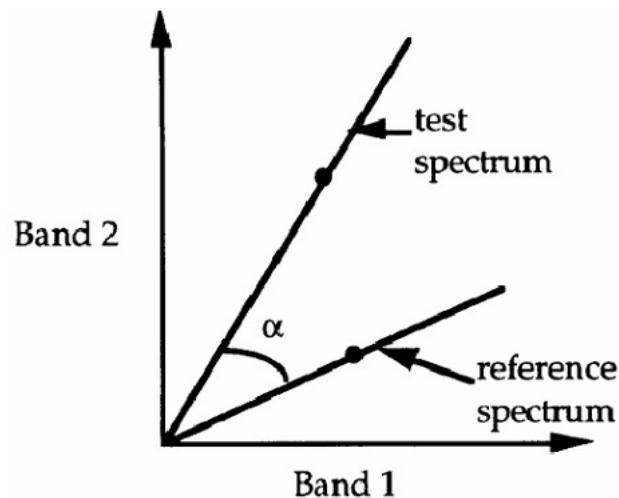
این روش که به طور وسیعی در سنجش از دور مورد استفاده قرار می‌گیرد زاویه بین امضاهای طیفی دو بردار را محاسبه می‌کند. این روش توسط Bordman در سال ۱۹۹۲ توسعه داده شده است. (چراغچی، ۱۳۹۰) این روش با استفاده از ضرب داخلی و محاسبه زاویه طیفی بین دو بردار منحنی طیفی مرجع و پیکسل تصویر، تشابه بین دو بردار را تعیین و به صورت زیر محاسبه می‌کند. (عرب نرمی، ۱۳۹۲) و (Dennison et al, ۲۰۰۴: ۳۵۹-۳۶۷)

در واقع نگارنده زاویه طیفی بردارهای $r_j = (r_{j1}, \dots, r_{jL})^T$ و $r_i = (r_{i1}, \dots, r_{iL})^T$ با مشخصه های طیفی مربوطه $S_j = (S_{j1}, \dots, S_{jL})^T$ و $S_i = (S_{i1}, \dots, S_{iL})^T$ به صورت زیر محاسبه می‌کند.

رابطه ۳

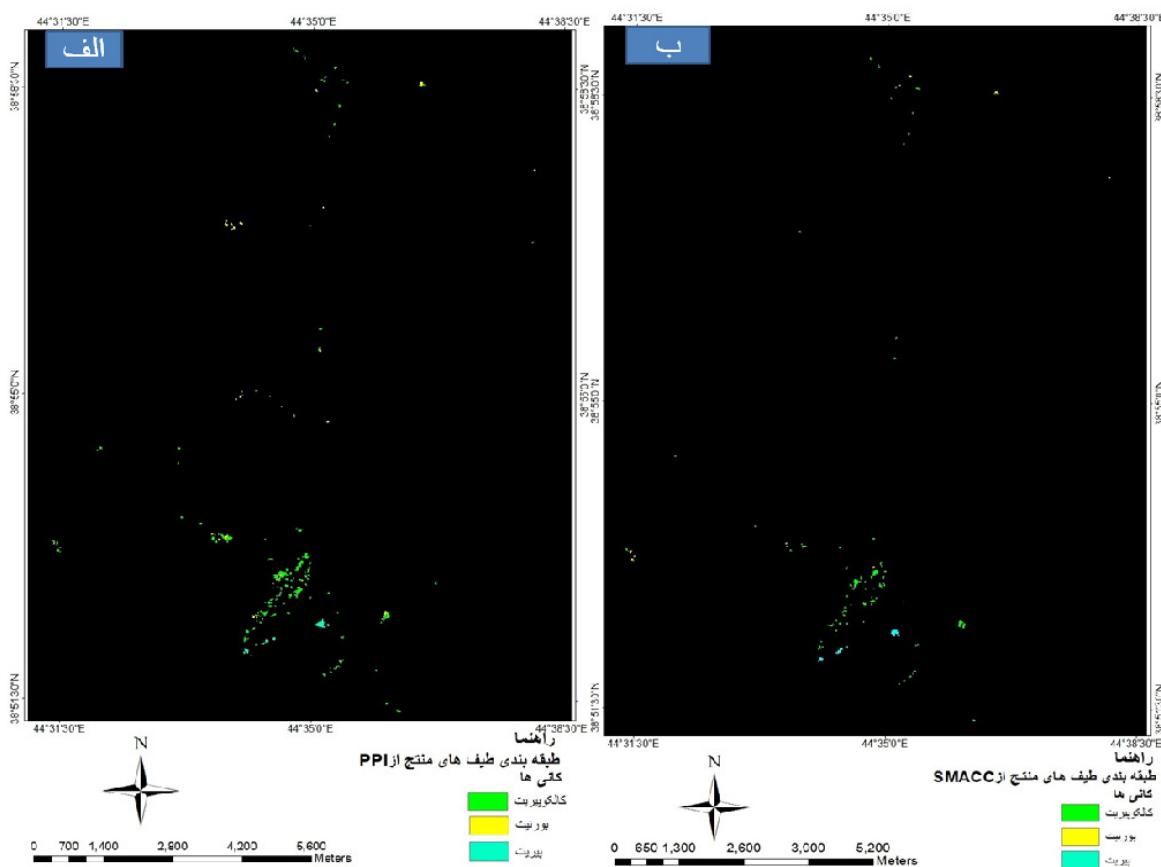
$$SAM = \left(S_i \cdot S_j \right) = \cos^{-1} \left(\frac{S_i^T \cdot S_j}{\left(S_i^T \cdot S_i \right)^{1/2} \left(S_j^T \cdot S_j \right)^{1/2}} \right)$$

در واقع با تبدیل طیف‌ها به بردار در فضایی به ابعاد تعداد باندها، زاویه طیفی بین دو بردار محاسبه می‌شود. در این روش برای محاسبه زاویه، جهت بردارها اهمیت دارد نه طول آن‌ها، بنابراین این روش غیرحساس به فاکتور Gain است که ممکن است با تغییرات توپوگرافی تغییر کند. (Yang et al, ۲۰۰۸: ۷۲۹-۷۳۷) شکل ۵ محاسبه زاویه طیفی در فضای دو بعدی نشان داده شده است. مقدار کمتر زاویه طیفی دلالت بر تشابه بالاتر بین ویژگی طیفی پیکسل‌های تصویر و طیف مرجع دارد (لطفى و همکاران، ۱۳۹۶، ۲۲۹). در الگوریتم SAM علاوه بر تصویر طبقه‌بندی شده خروجی، یکسری تصاویری قاعده‌ای برای هر عضو انتهاي ساخته می‌شود که نشان‌دهنده فاصله زاویه‌ای واقعی (رادیانس) بین هر طیف در تصویر (پیکسل) با طیف مرجع می‌باشد. پیکسل‌های تیر در این تصاویر نشان دهنده زاویه طیفی کوچکتر و تشابه بیشتر با طیف مرجع می‌باشند. (Yuhas et al, ۱۹۹۲)

شکل ۵. محاسبه زاویه طیفی در فضای دوبعدی

با استفاده از طیف‌های حاصل از روش‌های PPI و SMACC و به کمک تصاویر قاعده‌ای و انتخاب زاویه مناسب طیفی تصویر پردازش شد. شکل ۶ پراکندگی کانی‌های تشکیل‌دهنده مس در منطقه مورد مطالعه را با استفاده از طیف‌های متنج از PPI (الف) و SMACC (ب) را نشان می‌دهد.

شکل ۶. طیف های استخراج شده کانی مس توسط الگوریتم های PPI و SMACC با استفاده از الگوریتم طبقه بندی SAM

همانطور که در شکل دیده می شود فراوانی کانی های به دست آمده توسط الگوریتم PPI به مرتب بیشتر بوده است. در ادامه با استفاده از نقاط کنترل زمینی که از طریق جی پی اس برداشت شده بودند صحت طبقه بندی و قابلیت الگوریتم ها در تشخیص خالص ترین پیکسل ها سنجیده شد.

ارزیابی نتایج طبقه بندی

روش های مختلفی جهت ارزیابی نتایج حاصل از طبقه بندی داده ها وجود دارد. متداول ترین روش برای ارزیابی کمی صحت طبقه بندی انتخاب تعدادی پیکسل نمونه معلوم و مقایسه کلاس آنها با نتایج طبقه بندی می باشد که این داده های معلوم را واقعیت زمینی^۱ یا داده های مرجع^۲ می نامند (بلواسی و همکاران، ۱۳۹۴، ۳۰۲، ۲۸۷).

^۱ Ground Truth

^۲ Reference Data

در این پژوهش، نتایج ارزیابی به صورت صحت کلی^۱ و ضریب کاپا^۲ ارائه شده است. بدین منظور ابتدا طیف‌های به دست آمده از الگوریتم‌های PPI و SMACC توسط سنجه نقشه‌بردار زاویه طیفی (SAM) طبقه‌بندی شدند و سپس ماتریس خطای^۳ تشکیل گردید در ماتریس خطای داده‌های زمینی به صورت ستون‌ها و داده‌های مربوط به نتایج طبقه‌بندی (طیف‌های استخراج شده توسط الگوریتم‌ها) به صورت سطرها ظاهر می‌شوند (جدول ۱ و ۲). صحت کلی عبارت است از نسبت پیکسل‌های که درست طبقه‌بندی شده‌اند به کل پیکسل‌های معلوم است و بر اساس رابطه ۴ محاسبه می‌شود (بلواسی و همکاران، ۱۳۹۴). در این رابطه E_{ii} اعضای قطری ماتریس، N تعداد کل پیکسل‌های معلوم می‌باشد.

$$OA = \frac{\sum_{i=1}^c E_{ii}}{N} \quad \text{رابطه (۴)}$$

ضریب کاپا یکی دیگر از پارامترهای آماری است که از ماتریس خطای استخراج می‌شود. ضریب کاپا صحت طبقه‌بندی را نسبت به یک طبقه‌بندی کاملاً تصادفی محاسبه می‌کند و بر اساس رابطه ۵ محاسبه می‌شود (Shao et al., ۲۰۱۲:۷۸-۸۷). در این رابطه N تعداد کل واقعیت زمینی، X_{i+} مجموع عناصر سطر i ام و X_{+i} مجموع عناصر ستون i ام و k تعداد سطر یا ستون‌های ماتریس خطای می‌باشد.

$$Kappa = \frac{N \sum_{i=1}^k x_{ii} - \sum_{i=1}^k (x_{i+} \times x_{+i})}{N^2 - \sum_{i=1}^k (x_{i+} \times x_{+i})} \quad \text{رابطه (۵)}$$

جدول ۱: ماتریس خطای، صحت کلی و ضریب کاپا برای نتایج الگوریتم PPI حاصل SAM

کانی	کالکوپیریت	بورنیت	پیریت	مجموع
طبقه‌بندی نشده	۶	۰	۳	۹
کالکوپیریت	۴۵	۴	۸	۵۷
بورنیت	۸	۳۲	۱	۴۱
پیریت	۲	۵	۲۹	۳۶
مجموع	۶۱	۴۱	۴۱	۱۴۳
صحت کلی ۷۴,۱۲۵٪، ضریب کاپا ۰,۶۱۷۰				

^۱Overall Accuracy

^۲Kappa Coefficient

^۳Error Matrix

جدول ۲: ماتریس خطای صحت کلی و ضریب کاپا برای نتایج الگوریتم SMACC حاصل از SAM

کانی	کالکوپیریت	بورنیت	پیریت	مجموع
طبقه بنده نشده	۱۴	۷	۹	۳۰
کالکوپیریت	۴۶	۱	۷	۵۴
بورنیت	۰	۲۸	۰	۲۸
پیریت	۱	۵	۲۵	۳۱
مجموع	۶۱	۴۱	۴۱	۱۴۳
صحت کلی ۶۹,۲۳۰٪، ضریب کاپا ۰,۵۷۳۰				

نتایج حاصل از طبقه بنده نشان داد که پیکسل های خالص به دست آمده توسط الگوریتم PPI دارای صحت کلی ۷۴,۱۲۵٪ درصد و ضریب کاپای ۰,۶۱۷۰ درصد (جدول ۱) و پیکسل های خالص به دست آمده توسط الگوریتم SMACC داردای صحت کلی ۶۹,۲۳۰٪ درصد و ضریب کاپای ۰,۵۷۳۰ درصد (جدول ۲) می باشند.

بحث و نتیجه گیری:

از مجموع ۲۴۲ باند سنجنده های پریرون، ۱۴۶ باند انتخاب ویرای پردازش های بعدی مورد استفاده قرار گرفتند. به دلیل پیوسته بودن باندهای سنجنده های پریرون، این داده ها به شدت در معرض پراکنش های جوی، تابش خورشیدی، هندسه تصویربرداری سنسور و تغییرات عوارض زمینی قرار می گیرند. در نتیجه یکی از مهمترین تصحیحاتی که باید بر روی آنها اعمال شود، تصحیح اتمسفری است. در غیر این صورت، نتایج به دست آمده با عدم قطعیت همراه خواهد بود. استفاده از کلاس های طیفی شناسایی شده جهت تصمیم گیری و اعمال روش ها، باعث نتایج دقیق تر در پردازش ها می شود. بررسی نتایج حاصل از سیماهای طیفی استخراج شده توسط الگوریتم های SMACC و PPI نشان می دهد که طیف تصویر و طیف های استاندارد (کتابخانه طیفی USGS) به طور کلی با هم سازگار بوده و باندهای جذبی اصلی در طیف نمونه های منطقه بروی تصویر با طیف های استاندارد مشابه هستند. الگوریتم های مورد مطالعه برای شروع کار به وجود حداقل یک پیکسل خالص در تصویر نیاز دارند. در الگوریتم PPI انتخاب طیف عضوهای خالص در محیط n-DVisualizer از میان ابر پیکسلی و به صورت بصری انجام شد. بنابراین در مواردی امکان جداسازی طیف های موردنظر چه به لحاظ وجود آمیختگی بیشتر پیکسل ها و چه از نظر شباهت بسیار زیاد دو یا چند طیف توسط کاربر میسر نمی باشد. روش SMACC روشنی متداول و بروز برای استخراج عضوهای خالص از تصاویر فراتریفی می باشد. چون به طور خودکار طیف های مربوط به اعضای خالص تصویر را استخراج می کند و با مقایسه طیف ها با طیف استاندارد می توان نوع ماده خالص را به راحتی شناسایی کرد. بعد از استخراج طیف ها، به طبقه بنده کلاس ها با الگوریتم SAM اقدام شد. برای ارزیابی طبقه بنده از نقاط کنترل زمینی استفاده شد. طیف های شناسایی شده توسط PPI با واقعیت زمینی مطابقت بیشتری داشت.

همچنین فراوانی کانی‌ها توسط PPI به نسبت SMACC بیشتر بود. شناسایی نوع طیف استخراج شده با استفاده از الگوریتم SMACC به زمان کمتری برای کاربر نیاز دارد. درکل می‌توان گفت که الگوریتم SMACC می‌تواند به عنوان روشی مکمل در کنار الگوریتم PPI برای تشخیص پیکسل‌های خالص استفاده شود. شرط موفقیت در کاربرد این روش، استفاده توأم از نقشه‌های فراوانی تولید شده و مطابقت طیف استخراجی با طیف استاندارد و همچنین در نظر گرفتن کنترل‌های زمینی است. نتایج برروی منطقه مورد نظر نشان داد که منطقه از لحاظ کانی‌زایی مس بیشتر از کالکوپیریت تشکیل شده است پیریت بعد از کالکوپیریت از فراوانی بیشتری نسبت به بورنیت در سطح منطقه برخوردار بود. استفاده از تصویر هایپریون برای اکتشاف نواحی مسی در این تحقیق نشان داد که برای شناسایی و جداسازی نواحی دارای مس یا هر نوع ماده خالص دیگر، استفاده از این تصاویر سهولت و دقیقی بیشتر از روش‌های دیگر، مانند استفاده از تصاویر چندباندی، دربر دارد. با توجه به این که بسیاری از ذخایر اصلی در نتیجه تفسیر برداشت زمین‌شناسی و نمونه‌برداری زمین‌شناسی تفصیلی کشف می‌شود. ژئوشیمی و ژئوفیزیک، کاربرد گسترده‌ای در اکتشاف دارد و بدون تردید هیچ کانسال اقتصادی، بدون برنامه‌های حفاری گسترشده کشف نمی‌شود. لذا استفاده از این نوع داده‌های ماهواره‌ای در کنار ژئوشیمی و ژئوفیزیک در شناسایی نواحی مستعد برای ذخایر مس می‌تواند به عنوان منبعی مهم تلقی شود.

منابع

آقاسی، امیر(۱۳۹۳)، تحلیل ارتباط واحدهای سنگ شناختی و رخداد پتاس با استفاده از داده‌های چند طیفی در گند نمکی پل، استان هرمزگان، پایان نامه دوره کارشناسی ارشد دانشگاه شیراز، استاد راهنمای مجید هاشمی تنگستانی ارغوانیان، آذر. درویش زاده، روشنک. رساله ایرج. وحسینی، امین(۱۳۹۰)، شناسایی نواحی حاوی فلز مس با استفاده از تصاویر هایپریون، پانزدهمین همایش انجمن زمین‌شناسی ایران، تهران، انجمن زمین‌شناسی ایران، دانشگاه تربیت

علم

ارغوانیان، آذر. درویش زاده، روشنک. رساله ایرج. حسینی اصل، امین(۱۳۹۰)، اکتشاف نواحی دارای پتانسیل طلا در منطقه غرب مشکین شهر با استفاده از تصاویر HYPERION، انجمن سنجش از دور و GIS ایران، ۱۰۶، ۱(۳)، ۹۱-۱۰۶، ایران، ۱۳۹۴). اکتشاف نواحی دارای مس در بلواسی، مهدی. صیاد، اصغری سراسکانروز. زینالی، بتول. وصاحبی وايقان، سعیده(۱۳۹۰). اکتشاف نواحی دارای مس در منطقه قزل‌داش شهرستان خوی با استفاده از تصاویر هایپریون. پژوهش‌های جغرافیای طبیعی، ۴۷(۲)، ۲۸۷-۳۰۲، چراغچی، حمید(۱۳۹۰)، پیاده سازی و ارزیابی الگوریتم‌های جداسازی طیفی در تصاویر فراتطبیعی برای شناسایی عناصر تشکیل دهنده خاک، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه اصفهان، استاد راهنمای سعید همایونی خزایی، صفت. همایونی، سعید. صفری، عبدالرضا(۱۳۸۹)، تصویربرداری فراتطبیعی و ملاحظات آفا در برابر تهدیدات آن، مجله علمی-پژوهشی علوم و فناوری‌های پدافند نوین، ۱(۲)، ۷۴-۶۳، شهریاری، هادی. رنجبر، حجت‌الله. و‌هنرمند، مهدی(۱۳۹۱)، کاربرد روش‌های SMACC و PPI در استخراج عضوهای انتهایی جهت نقشه برداری دگسانی‌های هیدروترمال منطقه مس پورفیری دره زار، سی یکمین همایش علوم زمین، تهران، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور

- صفیری، عبدالرضا، آوریده. حمیدرضا. همایونی، سعید. خزایی، صفا(۱۳۹۳)، برآورد عمق آب های ساحلی به کمک تصاویر سنجش از دور فراتیفی، نشریه علمی- ترویجی مهندسی نقشه برداری و اطلاعات مکانی، ۶(۱) ضیائیان فیروزآبادی، پرویز. صفر بیرونوند، پریسا. حسینقلی زاده، علی. حسنی تبار، رحیم. و صفری بیرونوند، مهدی(۱۳۹۶)، به کارگیری الگوریتم طبقه بندی نظارت شده SAM در تهیه نقشه واحدهای سنگی با استفاده از تصاویر ماهواره ای، سنجش از دور و GIS ایران، ۱۰(۱)، ۱۶-۱.
- عبدالهی، حمید(۱۳۹۲)، ارائه و ارزیابی الگوریتم های نظارت نشده برای جداسازی طیفی تصاویر فراتیفی با استفاده از داده های طیف نگاری، پایان نامه دوره کارشناسی ارشد دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفت، استاد راهنمای سعید همایونی و علی اسماعیلی
- علیزاده، حبیب. قاسمیان، حسن(۱۳۹۳)، جداسازی طیفی و مکانی تصاویر ابرطیفی با استفاده از Semi-NMF و تبدیل PCA، نشریه پردازش عالیم و داده ها، دوره ۲(پیاپی ۲۲)، ۷۰-۵۷.
- عظیمی هالم، مریم(۱۳۹۳)، تعیین پوشش گیاهی و تفکیک گونه ها در مناطق جنگلی شهری با استفاده از تصاویر فراتیفی، پایان نامه دوره کارشناسی ارشد دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، استاد راهنمای محمد جواد ولدان زوج و مهدی مختارزاده.
- عرب نرمی، حمید(۱۳۹۲)، بررسی های معدنی و زمین شناسی منطقه همیچ با استفاده از تصاویر سنجنده های ETM+ و ASTER به روش نقشه بردار زاویه طیفی(SAM)، پایان نامه دوره کارشناسی ارشد دانشگاه بیرونی، استاد راهنمای غلامرضا نوروزی و جواد صدری
- غیوری(۱۳۷۹)، گزارش بررسی کانسار مس قزلداش خوی، شرکت ملی صنایع مس ایران، معاونت برنامه ریزی و توسعه امور اکتشاف
- لطفی، مریم. قنبری، حمید. عارفی، حسین، بحرودی، عباس(۱۳۹۶)، نگاشت مناطق آلتراسیون با استفاده از مدل آمیخته گاآوسی و نقشه بردار زاویه طیفی، نشریه علمی- پژوهشی علوم و فنون نقشه برداری، ۶(۴)، ۲۱۷-۲۲۹.
- معصوم زاده (مترجم)، حسن(۱۳۷۶)، کاربرد عکس های ماهواره ای جهت اکتشاف معادن زیرزمینی، فصلنامه علمی- پژوهشی اطلاعات جغرافیایی «سپهر»، ۶(۲۱)، ۴۴-۳۹.
- مرادزاده، محسن(۱۳۸۹)، استفاده از تصاویر فراتیفی هایپریون در شناسایی و مطالعه میزان رس و کربنات کلسیم در خاک های آبرفتی، پایان نامه دوره کارشناسی ارشد دانشگاه شهید چمران اهواز، استاد راهنمای کاظم رنگرن و برات مجردی
- محرابی، علیرضا(۱۳۹۰)، ارزیابی پتانسیل فناوری سنجش از دور در شناسایی و تخمین سطحی میزان کانی های صنعتی، پایان نامه دوره کارشناسی ارشد دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی، استاد راهنمای مهدی مختارزاده و برات مجردی
- نیکتا، میثم(۱۳۹۱). آنالیز داده های فراتیفی به منظور پتانسیل یابی نواحی مستعد اکتشاف کانی های فلزی در غرب کرمان، پایان نامه دوره کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت مدرس. استاد راهنمای روشنک درویش زاده.
- نجفیان، طاهر. رنجبر، حجت الله. و فتحیان پور، نادر(۱۳۹۲)، شناسایی دگرسانی های گرمابی مرتبط با کانسارهای مس پورفیری با استفاده از داده های سنجنده فراتیفی هایپریون، نشریه علمی- پژوهشی مهندسی معدن، ۱۸(۱)، ۳۷-۵۰.

هاشمی تنگستانی، مجید. و غلامی، محبوبه (۱۳۹۲)، مقایسه رده بندی کننده های زیر پیکسلی و تمام پیکسلی برای تعیین فراوانی رس و کربنات سازند مارنی میشان با استفاده از داده های استر، مجله بلورشناسی و کانی شناسی ایران، ۲۱(۲)، ۲۸۷-۲۷۷.

Chang, C.I. and Plaza, A., ۲۰۰۶. A fast iterative algorithm for implementation of pixel purity index. *IEEE Geoscience and Remote Sensing Letters*, ۳(۱), pp. ۶۳-۶۷.

Chaudhry, F., Wu, C.C., Liu, W., Chang, C.I. and Plaza, A., ۲۰۰۶. Pixel purity index-based algorithms for endmember extraction from hyperspectral imagery. *Recent advances in hyperspectral signal and image processing*, ۳۷(۲), pp. ۲۹-۶۲.

Dennison, P.E., Halligan, K.Q. and Roberts, D.A., ۲۰۰۴. A comparison of error metrics and constraints for multiple endmember spectral mixture analysis and spectral angle mapper. *Remote Sensing of Environment*, ۹۳(۳), pp. ۳۵۹-۳۶۷.

De Carvalho, O.A., de Carvalho, A.P.F., Guimaraes, R.F., Lopes, R.A.S., Guimaraes, P.A., de Souza Martins, E. and Pedreno, J.N., ۲۰۰۳, July. Classification of hyperspectral image using SCM methods for geobotanical analysis in the brazilian savanna region. In *Geoscience and Remote Sensing Symposium*, ۲۰۰۳. IGARSS '۰۳. Proceedings. ۲۰۰۳ IEEE International (Vol. ۶, pp. ۳۷۵۴-۳۷۵۶). IEEE.

Ellis, J. R. and Scott, W. P. (۲۰۰۴). Evaluation of hyperspectral remote sensing as a means of environmental monitoring in the St. Austell Chinaclay (kaolin) region, Cornwall, UK. *Remote Sensing of Environment* ۹۳, pp ۱۳-۱۱۸.

Gruninger, J.H., Ratkowski, A.J. and Hoke, M.L., ۲۰۰۴, August. The sequential maximum angle convex cone (SMACC) endmember model. In *Algorithms and technologies for multispectral, hyperspectral, and ultraspectral imagery X*(Vol. ۵۴۲۰, pp. ۱-۱۰). International Society for Optics and Photonics.

Iordache, M.D., Bioucas-Dias, J.M. and Plaza, A., ۲۰۱۱. Sparse unmixing of hyperspectral data. *IEEE Transactions on Geoscience and Remote Sensing*, ۴۹(۶), pp. ۲۰۱۴-۲۰۳۹.

Keshava, N., ۲۰۰۳. A survey of spectral unmixing algorithms. *Lincoln laboratory journal*, ۱۴(۱), pp.۵۵-۷۸.

Lagacherie, P., Baret, F., Feret, J., Netto, M. J. and Masson, M. J. (۲۰۰۸). Estimation of soil clay and calcium carbonate using laboratory, field and airborne hyperspectral measurements. *Remote Sensing of Environment* ۱۱۲ (۲۰۰۸) ۸۲۵-۸۳۵

Nascimento, J.M. and Dias, J.M., ۲۰۰۵. Vertex component analysis: A fast algorithm to unmix hyperspectral data. *IEEE transactions on Geoscience and Remote Sensing*, 43(4), pp.898-910.

Santos-García, A. and Velez-Reyes, M., ۲۰۱۰, June. Identifiability of geometric models for linear unmixing at different spatial resolutions in hyperspectral unmixing. In *Hyperspectral Image and Signal Processing: Evolution in Remote Sensing (WHISPERS)*, ۲۰۱۰ ۲nd Workshop on (pp. ۱-۴). IEEE.

Shao, Y. and Lunetta, R.S., ۲۰۱۲. Comparison of support vector machine, neural network, and CART algorithms for the land-cover classification using limited training data points. *ISPRS Journal of Photogrammetry and Remote Sensing*, 74, pp.78-87.

Yang, C., Everitt, J.H. and Bradford, J.M., ۲۰۰۸. Yield estimation from hyperspectral imagery using spectral angle mapper (SAM). *Transactions of the ASABE*, 51(2), pp.729-737.

Yuhas, R.H., Goetz, A.F. and Boardman, J.W., ۱۹۹۲. Discrimination among semi-arid landscape endmembers using the spectral angle mapper (SAM) algorithm.